

NITTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 14 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

5 Mos 10:12-22

Mose sade till folket: »Och nu, Israel, vad är det som Herren, din Gud, fordrar av dig annat än att du fruktar Herren, din Gud, att du alltid vandrar på hans vägar och älskar honom, och att du tjänar Herren, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ, så att du håller Herrens bud och stadgar, som jag i dag ger dig, för att det må gå dig väl? Se, Herren, din Gud, tillhör himlarna och himlarnas himmel, jorden och allt vad som är på den. Men endast vid dina fäder fäste sig Herren och älskade dem. Och han utvalde deras avkomlingar efter dem, han utvalde er bland alla folk, som ni nu själva ser. Omskär därför ert hjärtas förhud, och var inte längre hårdnackade. Ty Herren, er Gud, är gudarnas Gud och herrarnas Herre, den store, den väldige och fruktansvärde Guden, som inte har anseende till personen och inte tar mutor, som skaffar den faderlöse och änkan rätt och som älskar främlingen och ger honom mat och kläder. Därför skall också ni älska främlingen. Ni har ju själva varit främlingar i Egyptens land. Herren, din Gud, skall du frukta, honom skall du tjäna, och till honom skall du hålla dig, och vid hans namn skall du svärja. Han är ditt lov, och han är din Gud, som har gjort med dig de stora och underbara gärningar som du med egna ögon har sett. Sjuttio personer var dina fäder, som drog ned till Egypten, men nu har Herren, din Gud, gjort dig talrik som himmelens stjärnor.«

Responsoriepsalm

Ps 147:12-15, 19-20 (R. 12a)

R. Jerusalem, prisa Herren
eller: Halleluja.

Jerusalem, prisa Herren,
Sion, lova din Gud.
Han har gjort bommarna för dina portar fasta,
han har välsignat dina söner. R.

Han skaffar dina gränser fred,
han mättar dig med bästa vete.
Han sänder ut sitt ord över jorden,
hans befallning skyndar iväg med hast. R.

Han har förkunnat för Jakob sitt ord,
för Israel sina stadgar och bud.
Så har han inte gjort för något främmande folk,
och hans bud, dem känner de inte. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning ur Femte Moseboken.

Mose sade till folket: "Och nu, Israel, vad begär Herren, din Gud, av dig? Bara att du fruktar Herren, din Gud, så att du alltid vandrar hans vägar, älskar honom och tjänar Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ och håller Herrens bud och hans stadgar, som jag i dag ger dig, allt till gagn för dig själv. Himlen, himlarnas himmel, tillhör ju Herren, din Gud, liksom jorden och allt vad den rymmer. Ändå var det bara dina fäder Herren fäste sig vid och fattade kärlek till. Han har gjort er, deras efterkommande, till sina utvalda bland alla folk, och det är ni än i dag.

Skär därför bort era hjärtans förhud och sluta upp att vara så styvnackade. Ty Herren, er Gud, är gudarnas Gud och herrarnas Herre, den store Gud och fruktansvärde hjälte som aldrig är partisk och inte kan mutas, som ger den faderlöse och änkan deras rätt och som älskar invandraren och ger honom mat och kläder. Även ni skall visa invandraren kärlek, ty ni har själva varit invandrare i Egypten.

Herren, din Gud, skall du frukta, honom skall du tjäna, honom skall du hålla dig till, och vid hans namn skall du svära. Han är din stolthet, han är din Gud. Du har själv blivit vittne till dessa stora och överväldigande gärningar som han har utfört för dig. Sjuttio var dina fäder när de kom till Egypten, men nu har Herren, din Gud, gjort er lika talrika som stjärnorna på himlen."

Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 147:12–15, 19–20 (R. 12a)

R. Jerusalem, prisa Herren *eller* Halleluja.

Jerusalem, prisa Herren,

Sion, lova din Gud.

Han har gjort bommarna för dina portar fasta
och välsignat dina barn därinne. R.

Han skaffar dina gränser fred,
han mättar dig med bästa vete.

Han sänder ut sitt ord över jorden,
hans befallning skyndar iväg med hast. R.

Han har förkunnat för Jakob sitt ord,
för Israel sina stadgar och bud.

Så har han inte gjort för något annat folk,
hans bud, dem känner de inte. R.

Halleluja

Jfr 2 Thess 2:14

V. Gud har kallat oss genom evangeliet,

för att vi skall vinna Jesu Kristi härlighet.

Evangelium

Matt 17:22-27

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Människosonen skall överlämnas i människors händer, och de kommer att döda honom, och på tredje dagen skall han uppstå.« Då blev de mycket bedrövade.

När de hade återvänt till Kafarnaum, kom de som tog upp tempelskatten fram till Petrus och frågade: »Betalar inte er mästare någon tempelskatt?« – »Jo«, svarade han. När Petrus var hemma igen, frågade Jesus innan han hunnit säga något: »Vad tror du, Simon, av vilka kräver de jordiska kungarna tull och skatt, av sina söner eller av andra?« Då Petrus svarade: »Av andra«, sade Jesus: »Sönerna går alltså fria. Men för att ingen skall stöta sig på oss, så gå ner till sjön och kasta ut en krok och dra upp första fisk som nappar. Öppna gapet på den, så hittar du ett silvermynt. Ta det och lämna det för dig och mig.«

JUNGFRU MARIAS UPPTAGNINGI HIMMELEN

Högtid

Vigiliemässan

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgiven 1994:

Första läsningen

1 Krön 15:3-4, 15-16; 16:1-2

David samlade hela Israel till Jerusalem för att hämta Herrens ark upp till den plats som han hade berett åt den. Och David samlade ihop Arons barn och leviterna. Och så som Mose hade befallt i enlighet med Herrens ord, bar nu Levis barn Guds ark med stänger, som vilade på deras axlar. Och David sade till de främsta bland leviterna, att de skulle förordna sina bröder sångarna till tjänstgöring med musikinstrument, psaltare, harpor och cymbaler, som de skulle låta ljuda, medan de sjöng glädjesången. Sedan de hade fört Guds ark dit in, ställde de den i tältet som David hade slagit upp åt den och bar sedan fram brännoffer och tackoffer inför Guds ansikte. När David hade offrat brännoffret och tackoffret, välsignade han folket i Herrens namn.

Responsoriepsalm

Ps 132:6-7, 9-10, 13-14 (R. 8)

R. Stå upp, Herre, och kom till din vilostad,
du och din makts ark.

Vi hörde därom i Efrata,
vi fick veta det i skogsbygden.

Låt oss gå in i hans boning,
tillbe vid hans fotapall. R.

Dina präster må vara klädda i rättfärdighet,

och dina fromma må jubla.
För din tjänare Davids skull
må du inte visa tillbaka din smorde. R.

Ty Herren har utvalt Sion,
där vill han ha sin boning.
»Detta är min viloplats till evig tid,
här skall jag bo, ty till detta ställe har jag lust.« R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgiven 2023:

Första läsningen

1 Krön 15:3-4, 15-16 ; 16:1-2

David samlade hela Israel i Jerusalem för att föra upp Herrens ark till den plats som han gjort i ordning åt den. David kallade samman Arons ättlingar och leviterna. Leviterna bar Guds ark på sina axlar med bärstänger, så som Mose hade befallt i enlighet med Herrens ord. David befallde de främsta bland leviterna att låta sina ämbetsbröder sångarna göra tjänst med musikinstrument: harpor, lyror och cymbaler.

Guds ark fördes in och ställdes i det tält som David hade rest åt den. Sedan bar man fram brännoffer och gemenskapsoffer inför Gud, och då David hade avslutat offren välsignade han folket med Herrens namn. Till varje man och kvinna bland israeliterna delade han ut ett bröd, en kaka dadlar och en kaka russin. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 132:6-7, 9-10, 13-14 (R. 8)

R. Herre, stå upp, gå in i din vila, du och din mäktiga ark.

Vi hörde om arken i Efráta,
vi fann den på Jaars mark.
Låt oss gå in i hans boning
låt oss tillbe vid hans fotapall. R.

Dina präster skall klä sig i rättfärdighet,
och dina fromma skall jubla.
Vi ber dig för din tjänare Davids skull :
Visa inte tillbaka din smorde. R.

Herren har utkorat Sion,
där vill han ha sin boning.
”Detta är den viloplats som jag har utvalt,
här vill jag bo för alltid.” R.

Andra läsningen

1 Kor 15:54-57

När det förgängliga kläs i oförgänglighet och det dödliga i odödlighet, då blir det så som skriftordet säger: *Döden är uppslukad och segern är vunnen. Död, var är din seger? Död, var är din udd?* Dödens udd är synden, och synden har sin kraft i lagen. Gud vare tack som ger oss segern genom vår herre Jesus Kristus.

Halleluja

Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord
och tar vara på det, säger Herren.

Evangelium

Luk 11:27-28

Vid den tiden hördes en kvinna i mängden ropa: »Saligt det moderliv som har burit dig, och saliga de bröst som du har diat.« Men Jesus svarade: »Säg hellre: Saliga de som hör Guds ord och tar vara på det.«

TISDAG DEN 15 AUGUSTI

JUNGFRU MARIAS UPPTAGNINGI HIMMELEN Högtid

Mässan på dagen

Första läsningen

Upp 11:19a; 12:1-6a, 10ab

Guds tempel i himlen öppnades. Och ett stort tecken syntes på himlen, en kvinna klädd i solen och med månen under sina fötter och en krans av tolv stjärnor på sitt huvud. Hon är havande och hon ropar i barnsnöd och födslovånda.

Och ett annat tecken syntes på himlen, och se, en stor eldröd drake, med sju huvuden och tio horn och med sju kronor på sina huvuden. Hans stjärt svepte med sig en tredjedel av stjärnorna på himlen och slungade dem ner på jorden. Och draken stod framför kvinnan som skulle föda, för att sluka hennes barn när hon födde det. Och hon födde sitt barn, en son som skall valla alla folk med en stav av järn. Hennes barn rycktes upp till Gud och hans tron, och kvinnan flydde ut i öknen, där Gud har berett henne en tillflykt. Och jag hörde en stark röst i himlen säga: »Nu finns frälsningen och kraften och riket hos vår Gud och makten hos hans smorde.«

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgiven 1994:

Responsoriepsalm

Ps 45:10-12, 16 (R. jfr 10b)

R. Drottningen står vid din högra sida, i gyllene skrud.

Konungadöttrar har du som tärnor i ditt hov,
en drottning står vid din högra sida i guld från Ofir.

Hör, dotter, och ge akt, och böj hit ditt öra:
Glöm nu ditt folk och din faders hus,
och må konungen få ha sin lust i din skönhet,
ty han är din herre, och för honom skall du falla ned.
Under glädje och fröjd förs de fram,
de tågar in i konungens palats. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgiven 2023:

Responsoriepsalm

Ps 45:10b–12b, 15–16 (R. jfr 10b)

R. Drottningen står vid din högra sida i gyllene skrud.

En drottning står vid din högra sida i guld från Ofir.
Hör, dotter, och ge akt, och vänd hit ditt öra :
Glöm nu ditt folk och din faders hus,
så att konungen får ha sin lust i din skönhet –
han är din herre, och för honom skall du falla ned. R.

I brokigt vävda kläder förs hon till konungen,
jungfrur, hennes väninnor, följer henne,
de leds in till dig.
Under glädje och fröjd förs de fram,
de tågar in i konungens palats. R

Andra läsningen

1 Kor 15:20–27a

Kristus har uppstått från de döda, som den förste av de avlidna. Ty eftersom döden kom genom en människa kommer också uppståndelsen från de döda genom en människa. Liksom alla dör genom Adam, så skall också alla få nytt liv genom Kristus. Men i tur och ordning: först Kristus och därefter, vid hans ankomst, de som tillhör honom. Sedan kommer slutet, när han överlämnar riket åt Gud, fadern. Då har han förintat varje välde och varje makt och kraft, ty han måste härska tills han har lagt alla fiender under sina fötter. Den siste fienden som förintas är döden, ty allt har han lagt under sina fötter.

Halleluja

V. Änglaskaran gläder sig och jublar,
ty Maria är upptagen i himmelen.

Evangelium

Luk 1:39–56

Vid den tiden gav sig Maria i väg och skyndade till en stad i Juda bergsbygd; hon gick till Sakarias hus och sökte upp Elisabet. När Elisabet hörde Marias hälsning, sparkade barnet till i henne, och hon fylldes av helig ande. Hon ropade med hög röst: »Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig. Hur

kan det hända mig, att min herres mor kommer till mig? När mina öron hörde din hälsning, sparkade barnet till i mig av fröjd. Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse.« Då sade Maria:

»Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare:
han har vänt sin blick
till sin ringa tjänarinna.
Från denna stund skall alla slakten prisa mig salig:
stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt,
och hans förbarmande med dem
som fruktar honom
varar från släkte till släkte.
Han gör mäktiga verk med sin arm,
han skingrar dem som har övermodiga planer.
Han störtar härskare från deras troner,
och han upphöjer de ringa.
Hungriga mättar han med sina gåvor,
och rika skickar han tomhänta bort.
Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham
och hans barn, till evig tid.«

Maria stannade hos henne omkring tre månader och återvände sedan hem.

ONSDAG DEN 16 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

5 Mos 34:1-12

Mose gick från Moabs hedar upp på berget Nebo, på toppen av Pisga, mitt emot Jeriko. Och Herren lät honom se hela landet: Gilead ända till Dan, och hela Naftalis och Efraims och Manasses land, och hela Judas land, ända till Västra havet, och Sydlandet och Jordanslätten, det är lågslätten vid Jeriko – Palmstaden – ända till Soar. Och Herren sade till honom: »Detta är det land som jag med ed har lovat åt Abraham, Isak och Jakob, när jag sade: 'Åt din säd skall jag ge det.' Jag har nu låtit dig se det med dina ögon, men dit in skall du inte komma.«

Och Herrens tjänare Mose dog där i Moabs land, som Herren hade sagt. Och han begravde honom i dalen i Moabs land, mitt emot Bet-Peor. Men ännu intill denna dag har ingen fått veta var hans grav är. Och Mose var 120 år gammal, när han dog, men hans ögon var inte skumma, och hans livskraft hade inte försvunnit. Och Israels barn begrät Mose på Moabs hedar i trettio dagar. Därmed var gråtodagarna ute vid sorgfesten efter Mose.

Och Josua, Nuns son, var full av vishetens ande, ty Mose hade lagt sina händer på honom. Och Israels barn lydde honom och gjorde som Herren hade befallt Mose. Men i Israel framträdde inte mer någon profet sådan som Mose, med vilken Herren hade umgåtts ansikte mot ansikte – ingen, om man tänker på alla de tecken och under som Herren hade sänt honom att göra i Egyptens land, med farao och alla hans tjänare och med hela hans land, och om man tänker på all den väldiga kraft som Mose visade och på alla de stora och fruktansvärda gärningar som han gjorde inför hela Israel.

Responsoriepsalm

Ps 66:1–3a, 5, 8, 16–17 (R. jfr 20a, 9a)

R. Lovad vare Herren, som har bevarat vårt liv.

Höj jubel till Gud, alla länder,
lovsjung hans namn, ge honom ära och pris.
Säg till Gud: Hur underbara är inte dina gärningar! R.

Kom och se vad Gud har gjort.
Underbara är hans gärningar mot människor.
Prisa, ni folk, vår Gud,
och låt hans lov ljuda högt. R.

Kom och hör, jag vill berätta för er,
ni alla som fruktar Gud,
om allt gott som Herren har gjort för mig.
När jag ropade till honom med min mun,
redan då var lovsång på min tunga. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

5 Mos 34:1–12

Mose gick från Moabs hedar upp till berget Nebo, högst uppe på Pisga, som ligger mitt emot Jériko, och Herren visade honom hela landet: -Gílead ända till Dan, hela Náftali, vidare Efraims och Manásses land och hela Judas land ända till havet i väster, Negevöknen och Jordanslätten, dalen där Jériko, Palmstaden, ligger, och ända ner till Soar. Herren sade till honom: "Detta är landet som jag med ed lovade Abraham, Isak och Jakob att ge åt deras efterkommande. Jag låter dig se det med dina egna ögon, men du kommer inte att gå över dit."

Där i Moab dog Herrens tjänare Mose, så som Herren hade sagt. Han begravde honom i dalen mitt emot Bet Pegór i Moab; än i dag vet ingen var graven finns. Mose var hundratjugo år gammal när han dog, men hans ögon hade inte försvagats, och hans kraft hade inte sinat. Israeliterna begrät Mose och sörjde honom i trettio dagar på Moabs hedar, tills sorgetiden var slut. Josúa, Nuns son, hade fyllts av vishetens ande när Mose lade sina händer på honom. Israeliterna lyssnade på honom och gjorde som Herren hade befallt Mose.

Aldrig mer har det i Israel framträtt en sådan profet som Mose, som Herren mötte ansikte mot ansikte: minns alla de tecken och under som Herren sände honom att göra i Egypten, med farao och hela hans hov och hela hans land, och alla de skräckinjagande stordåd som Mose utförde med sin starka hand i hela Israels åsyn.

Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 66:1–3a, 5, 8, 16–17 (R. jfr 20a, 9a)

R. Lovad vare Herren, som har bevarat vårt liv.

Höj jubel till Gud, alla länder,
lovsjung hans namn, ge honom ära och pris.

Säg till Gud:

Hur underbara är inte dina gärningar! R.

Kom och se vad Gud har gjort.

Underbara är hans gärningar mot människor.

Prisa, ni folk, vår Gud,

och låt hans lov ljuda högt. R.

Kom och hör, jag vill berätta för er,

ni alla som fruktar Gud,

om allt gott som Herren har gjort för mig.

När jag ropade till honom med min mun,

redan då var lovsång på min tunga. R.

Halleluja

Jfr 2 Kor 5:19

V. Gud var i Kristus
och försonade hela världen med sig själv,
och han har anförtrott oss försoningens ord.

Evangelium

Matt 18:15–20

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Om din broder har gjort dig någon orätt, så gå och ställ honom till svars i enrum. Lyssnar han på dig, har du vunnit tillbaka din broder. Men om han inte vill lyssna, ta då med dig en eller två till, för *på två eller tre vittnesmål skall varje sak avgöras*. Om han vägrar lyssna på dem, så tala om det för församlingen. Vill han inte lyssna på församlingen heller, betrakta honom då som en hedning eller en tullindrivare. Sannerligen, allt ni binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt ni löser på jorden skall vara löst i himlen. Vidare säger jag er: allt vad två av er kommer överens om att be om här på jorden, det skall de få av min himmelske fader. Ty där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem.«

TORSDAG DEN 17 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

Jos 3:7-10a, 11, 13-17

Herren sade till Josua: »I dag skall jag börja göra dig stor i hela Israels ögon, för att de må märka, att som jag har varit med Mose, så vill jag också vara med dig. Befall nu prästerna som bär förbundsarken och säg: 'Så snart ni kommer till den yttersta randen av Jordans vatten, skall ni stanna där vid Jordan.'«

Då sade Josua till Israels barn: »Träd hit fram och hör Herrens, er Guds, ord.« Och Josua sade: »Av detta skall ni märka att en levande Gud är mitt ibland er och att han förvisso vill fördriva för er kanaanéerna. Så snart då prästerna som bär Herrens, hela jordens Herres, ark står stilla med sina fötter i Jordans vatten, skall Jordans vatten, det vatten som kommer uppifrån, bli avskuret i sitt lopp, och det skall stå som en samlad hög.«

Folket bröt då upp från sina tält för att gå över Jordan, och prästerna som bar förbundsarken gick framför folket. När nu de som bar arken kom till Jordan, så att prästerna, som bar arken, med sina fötter rörde vid yttersta randen av vattnet i Jordan, som under hela skördetiden är full över alla sina bräddar, då stannade det vatten som kom uppifrån och blev stående som en samlad hög långt borta, uppe vid Adam, staden som ligger bredvid Saretan. Och det vatten som flöt ned mot Hedmarkshavet, Salthavet, blev sålunda helt och hållet avskuret. Och folket gick över mitt emot Jeriko. Men prästerna som bar Herrens förbundsark stod orörliga på torr mark mitt i Jordan. Och hela Israel gick över på torr mark, tills allt folket helt och hållet hade kommit över Jordan.

Responsoriepsalm

Ps 114:1-6

R. Halleluja.

När Israel drog ut ur Egypten,
Jakobs hus ut från folket med främmande tunga,
då blev Juda hans helgedom,
Israel hans herradöme. R.

Havet såg det och flydde,
och Jordan vände tillbaka.
Bergen hoppade som vädurar,
höjderna såsom lamm. R.

Varför flyr du undan, du hav?
Du Jordan, varför vänder du tillbaka?
Ni berg, varför hoppas ni som vädurar,
ni höjder, såsom lamm? R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

Jos 3:7-10a, 11, 13-17

Herren sade till Josúa: "Från och med i dag skall jag ge dig storhet, så att israeliterna förstår att jag är med dig, som jag var med Mose. Säg nu till prästerna som bär förbundsarken att stanna alldeles i vattenbrynet när de kommer till Jordan."

Josúa sade till israeliterna: "Stig fram och hör Herrens, er Guds, ord." Han fortsatte: "Av detta skall ni förstå att den levande Guden är mitt ibland er: förbundsarken, hela jordens härskares ark, skall gå framför er över Jordan. När prästerna som bär Herrens, hela jordens härskares, ark sätter ner fötterna i Jordans vatten, skall vattnet uppströms hejdas i sitt lopp och stå som en mur."

Folket bröt upp från sina lägerplatser för att gå över Jordan med prästerna som bar förbundsarken i täten. Och när prästerna som bar arken kom fram till Jordan och satte fötterna i vattenbrynet – Jordan svämmar över sina bräddar under hela skördetiden – stannade vattnet uppströms i sitt lopp och reste sig som en mur långt borta, vid staden Adám nära Sáretan; men nedströms mot Áravasjön, Döda havet, försvann allt vatten. Folket gick över mitt emot Jériko. Prästerna som bar Herrens förbundsark stod stilla på den torra botten mitt i Jordan, medan israeliterna gick över torrskodda, ända tills allt folket hade kommit över floden. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 114:1–6

R. Halleluja.

När Israel drog ut ur Egypten,
Jakobs hus ut från folket med främmande tunga,
då blev Juda hans helgedom,
Israel hans välde. R.

Havet såg det och flydde,
och Jordan vände tillbaka.
Bergen hoppade som vädurar,
höjderna såsom lamm. R.

Varför flyr du undan, du hav?
Du Jordan, varför vänder du tillbaka?
Ni berg, varför hoppar ni som vädurar,
ni höjder, såsom lamm? R.

Halleluja

Ps 119:135

V. Låt ditt ansikte lysa över din tjänare,
och lär mig dina stadgar.

Evangelium

Matt 18:21 – 19:1

Vid den tiden kom Petrus fram till Jesus och sade: »Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?« Jesus svarade: »Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger.

Därför är det med himmelriket som när en kung ville ha redovisning av sina tjänare. När han började granskningen, förde man in en som var skyldig honom tio tusen talenter. Eftersom han inte kunde betala, befallde hans herre att han skulle säljas tillsammans med sin hustru och sina barn och allt han ägde, så att skulden kunde betalas. Tjänaren kastade sig ner och bönföll honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala alltsammans.' Då kände hans herre medlidande med honom och lät honom gå och efterskänkte hans skuld. Men när tjänaren gick därifrån, mötte han en annan tjänare som var skyldig honom hundra denarer. Han grep honom om strupen och sade: 'Betala tillbaka vad du är skyldig!' Den andre kastade sig ner och bad honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala.' Men han ville inte utan gick därifrån och lät sätta honom i fängelse tills skulden var betald. När de andra tjänarna såg vad som hände, tog de mycket illa vid sig och talade om alltsammans för sin herre. Då kallade denne till sig tjänaren och sade: 'Din usling, jag efterskänkte hela din skuld när du bad mig om det. Borde du inte ha varit lika barmhärtig mot din kamrat som jag mot dig?' Och i sin vrede lät hans herre bödelsdrängarna ta hand om honom tills hela skulden var betald. Så skall min himmelske fader göra med var och en av er som inte av uppriktigt hjärta förlåter sin broder.«

När Jesus hade avslutat detta tal, bröt han upp från Galileen och kom in i Judeen på andra sidan Jordan.

FREDAG DEN 18 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

Jos 24:1-13

Josua församlade alla Israels stammar till Sikem. Och han kallade till sig de äldste i Israel, dess huvudmän, dess domare och dess tillsyningsmän, och de trädde fram inför Gud. Och Josua sade till allt folket:

»Så säger Herren, Israels Gud: På andra sidan floden bodde era fäder i forna tider. Så gjorde också Tera, Abrahams och Nahors fader. Och de tjänade där andra gudar. Men jag hämtade er fader Abraham från andra sidan floden och lät honom vandra omkring i hela Kanaans land. Och jag gjorde hans säd talrik. Jag gav honom Isak, och åt Isak gav jag Jakob och Esau. Och jag gav Seirs bergsbygd till besittning åt Esau. Men Jakob och hans söner drog ned till Egypten. Sedan sände jag Mose och Aron och hemsökte Egypten med de gärningar jag gjorde där, och därefter förde jag er ut. Och när jag förde era fäder ut ur Egypten och ni hade kommit till havet, förföljde egyptierna era fäder med vagnar och ryttare ned i Röda havet. Då ropade de till Herren, och han satte ett tjockt mörker mellan er och egyptierna och lät havet komma över dem, så att det övertäckte dem. Ja, ni såg med egna ögon vad jag gjorde med egyptierna.

Sedan bodde ni i öknen en lång tid. Därefter förde jag er in i amoréernas land, vilka bodde på andra sidan Jordan, och de inlät sig i strid med er. Men jag gav dem i er hand, så att ni intog deras land, och jag förgjorde dem för er. Då reste sig

Balak, Sippors son, kungen i Moab, och gav sig i strid med Israel. Och han sände och lät kalla till sig Bileam, Beors son, för att denne skulle förbanna er. Men jag ville inte höra på Bileam, utan han måste välsigna er, och jag räddade er ur hans hand. Och när ni hade gått över Jordan och kommit till Jeriko, gav sig Jerikos borgare i strid med er, likaså amoréerna, perisséerna, kananéerna, hetiterna och girgaséerna, hivéerna och jebuséerna. Men jag gav dem i er hand. Och jag sände getingar framför er, och genom dessa förjagades amoréernas två kungar för er, inte genom ditt svärd eller din båge. Och jag gav er ett land som du inte hade lagt ned något arbete på, likaså städer som ni inte hade byggt, och i dem fick ni bo. Och av vingårdar och olivplanteringar som ni inte hade planterat fick ni äta.«

Responsoriepsalm

Ps 136:1-3, 16-18, 21-22, 24

Tacka Herren, ty han är god,
R. evigt varar hans nåd.
Tacka gudarnas Gud,
R. evigt varar hans nåd.
Tacka herrarnas Herre,
R. evigt varar hans nåd.

Han ledde sitt folk i öknen,
R. evigt varar hans nåd.
Han slog mäktiga kungar,
R. evigt varar hans nåd,
och dräpte väldiga kungar,
R. evigt varar hans nåd.

Han gav deras land till arvedel,
R. evigt varar hans nåd,
till arvedel åt sin tjänare Israel,
R. evigt varar hans nåd.
Han ryckte oss ur våra fienders grepp,
R. evigt varar hans nåd.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

Jos 24:1-13

Josúa samlade alla Israels stammar i Shekem. Han kallade till sig Israels äldste och överhuvuden, domare och förmän, och de trädde fram inför Gud. Därefter talade Josúa till hela folket:

”Så säger Herren, Israels Gud: För länge sedan bodde era förfäder – Térach, Abrahams och Náchors far – på andra sidan floden Euftrat, och de tjänade andra gudar. Men jag hämtade er stamfar Abraham från landet på andra sidan Euftrat och lät honom vandra omkring i hela -Kanaan. Jag gjorde hans ättlingar

talrika, jag gav honom Isak, och åt Isak gav jag Jakob och Esau. Esau fick Seírs bergsbygd att ta i besittning, Jakob och hans söner flyttade ner till Egypten.

Jag sände Mose och Aron, och jag slog Egypten med de tecken som jag gjorde där. Sedan förde jag er ut därifrån. När jag förde era fäder ut ur Egypten och ni hade kommit fram till havet, satte egypterna efter era fäder med vagnar och vagnskämpar ut i Sävhavet. Då ropade ni till Herren, och han lät mörker sänka sig mellan er och egypterna, han lät havet dränka dem. Med egna ögon såg ni vad jag gjorde med egypterna.

När ni hade bott en lång tid i öknen förde jag er till amoreernas land, de som bodde öster om Jordan. De anföll er, men jag gav dem i ert våld så att ni kunde inta deras land, och jag utrotade dem åt er. Sedan gick Moabs kung Balak, Sippors son, till anfall mot Israel. Han skickade bud efter Bíleam, Beors son, för att han skulle förbanna er. Men jag ville inte låta Bíleam göra det, han måste välsigna er i stället, och så räddade jag er undan honom.

När ni hade gått över Jordan och kommit till Jériko anfölls ni av invånarna där – amoreer, perisseer, kanaaneer, hettiter, girgasheer, hiveer och jevuseer – men jag gav dem i ert våld. Jag sände modlöshet framför er, och den, inte ditt svärd och din båge, jagade undan dem för er. Jag gav er ett land ni inte har mödat er med, städer ni inte har byggt men får bo i, vingårdar och olivlundar ni inte har planterat men får äta av.”

Responsoriepsalm

Ps 136:1-3, 16-18, 21-22, 24

R. Evigt varar hans nåd.

Tacka Herren, ty han är god,

R. evigt varar hans nåd.

Tacka gudarnas Gud,

R. evigt varar hans nåd.

Tacka herrarnas Herre,

R. evigt varar hans nåd.

Han ledde sitt folk i öknen,

R. evigt varar hans nåd.

Han slog mäktiga kungar,

R. evigt varar hans nåd,

och dräpte väldiga kungar,

R. evigt varar hans nåd.

Han gav deras land till egendom,

R. evigt varar hans nåd,

till egendom åt sin tjänare Israel,

R. evigt varar hans nåd.

Han ryckte oss ur våra fienders grepp,

R. evigt varar hans nåd.

Halleluja

Jfr 1 Thess 2:13

V. Ta inte emot Guds ord som ett människoord utan som vad det verkligen är: Guds ord.

Evangelium

Matt 19:3-12

Vid den tiden kom några fariseer fram till Jesus för att sätta honom på prov och frågade: »Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru av vilken anledning som helst?« Han svarade: »Har ni inte läst att Skaparen från början gjorde dem till man och kvinna?« Och han fortsatte: »Därför skall en man lämna sin far och sin mor för att leva med sin hustru, och de två skall bli ett. De är inte längre två utan ett. Vad Gud har fogat samman får människan alltså inte skilja åt.« De frågade: »Varför har i så fall Mose bestämt att mannen skall skriva ett skilsmässobrev för att skilja sig?« Han svarade: »Därför att ni är så förstockade tillät Mose er att skiljas från era hustrur, men från början var det inte så. Jag säger er att den som skiljer sig från sin hustru av annat skäl än otukt och gifter om sig, han är en äktenskapsbrytare.«

Lärjungarna sade: »Om mannens ställning till hustrun är sådan, är det bäst att inte gifta sig.« Han svarade: »Alla kan inte tillägna sig detta, utan bara de som har fått den gåvan. Det finns sådana som är utan kön från födseln och sådana som av människor har berövats sitt kön och sådana som själva har gjort sig könlösa för himmelrikets skull. Den som kan må tillägna sig detta.«

LÖRDAG DEN 19 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

Jos 24:14-29

Josua sade till folket: »Så frukta nu Herren och tjäna honom ostraffligt och troget. Skaffa bort de gudar som era fäder tjänade på andra sidan floden och i Egypten, och tjäna Herren. Men om det misshagar er att tjäna Herren, så utvälj åt er i dag vem ni vill tjäna, antingen de gudar som era fäder tjänade, när de bodde på andra sidan floden, eller de gudar som dyrkas av amoréerna, i vilkas land ni själva bor. Men jag och mitt hus, vi vill tjäna Herren.«

Då svarade folket och sade: »Bort det, att vi skulle överge Herren och tjäna andra gudar! Nej, Herren är vår Gud. Han är den som har fört oss och våra fäder upp ur Egyptens land, ur träldomshuset, och som inför våra ögon har gjort dessa stora under och bevarat oss på hela den väg vi har vandrat och bland alla de folk genom vilkas land vi har dragit fram. Herren har förjagat för oss alla dessa folk, likaså amoréerna som bodde i landet. Därför vill vi också tjäna Herren. Ty han är vår Gud.«

Josua sade till folket: »Ni kan inte tjäna Herren, ty han är en helig Gud. Han är en nitälskande Gud. Han skall inte ha fördrag med era överträdelse och synder. Om ni överger Herren och tjänar främmande gudar, så skall han vända sig bort och låta det gå er illa och förgöra er, i stället för att han hittills har låtit det gå er väl.«

Men folket sade till Josua: »Inte så, utan vi vill tjäna Herren.« Då sade Josua till folket: »Ni är nu själva vittnen mot er, att ni har utvalt Herren åt er för att

tjäna honom.« De svarade: »Ja.« Han sade: »Så skaffa nu bort de främmande gudar som ni har bland er, och böj era hjärtan till Herren, Israels Gud.« Folket svarade Josua: »Herren, vår Gud, vill vi tjäna, och hans röst vill vi höra.«

Så slöt då Josua på den dagen ett förbund med folket och förelade dem lag och rätt i Sikem. Och Josua tecknade upp allt detta i Guds lagbok. Och han tog en stor sten och reste den där, under eken som stod vid Herrens helgedom. Och Josua sade till allt folket: »Se, denna sten skall vara vittne mot oss, ty den har hört alla de ord som Herren har talat med oss. Den skall vara vittne mot er, så att ni inte förnekar er Gud.« Sedan lät Josua folket gå, var och en till sin arvedel. En tid härefter dog Herrens tjänare Josua, Nuns son, 110 år gammal.

Responsoriepsalm

Ps 16:1-2a, 5, 7-8, 11 (R. jfr 5a)

R. För mig finns inget gott utom dig.

Bevara mig, Gud,
ty jag tar min tillflykt till dig.
Jag säger till Herren: »Du är ju Herren,
för mig finns inget gott utom dig.« R.

Jag vill lova Herren, han ger mig råd.
Ännu om natten manar mig mitt innersta.
Jag har alltid haft Herren för mina ögon,
han är på min högra sida, jag skall inte vackla. R.

Du visar mig livets väg,
inför ditt ansikte finns glädje till fyllest,
ljuvlighet i din högra hand för evigt. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

Jos 24:14-29

Josúa sade till folket: "Frukta därför Herren och tjäna honom redligt och troget. Gör er av med de gudar som era fäder tjänade på andra sidan Eufrat och i Egypten, och tjäna Herren. Om ni är ovilliga att tjäna Herren, välj då i dag vilka ni vill tjäna: de gudar som era fäder tjänade på andra sidan Eufrat eller de gudar som dyrkas av amoreerna, vilkas land ni bor i. Jag och min släkt vill tjäna Herren."

Folket svarade: "Aldrig någonsin skall vi överge Herren och tjäna andra gudar. Herren är vår Gud. Det var han som förde oss och våra fäder ut ur Egypten, ut ur slavlägret, han som inför våra ögon gjorde dessa stora tecken. Han skyddade oss under hela vår vandring och bland alla de folk genom vilkas land vi drog fram. Herren jagade undan alla folken för oss, även amoreerna som bodde i landet. Också vi vill tjäna Herren. Han är vår Gud."

Då sade Josúa till folket: "Ni förmår inte tjäna Herren, ty han är en helig Gud, en svartsjuk Gud, och han förlåter inte era brott och synder. Om ni överger

Herren och tjänar främmande gudar vänder han sig från er och låter det gå er illa och förgör er, han som förut låtit det gå er väl." Folket svarade Josúa: "Herren vill vi tjäna." Josúa fortsatte: "Ni är själva vittnen till att ni har valt Herren och vill tjäna honom." - "Ja", svarade de. - "Gör er då av med de främmande gudar ni har hos er och håll er av hela ert hjärta till Herren, Israels Gud." Folket svarade honom: "Herren, vår Gud, vill vi tjäna, honom vill vi lyda."

Den dagen slöt Josúa ett förbund för folkets räkning och gav dem lag och rätt i Shekem. Alltsammans skrev han ner i Guds lagbok. Sedan tog han en stor sten och reste den där, under terebinten i Herrens helgedom och sade till hela folket: "Denna sten är ett vittne mot oss, ty den har hört allt som Herren har sagt oss. Den är ett vittne, så att ni inte förnekar er Gud." Sedan lät Josúa folket gå, var och en till sitt område.

En tid därefter dog Herrens tjänare Josúa, Nuns son, 110 år gammal.

Responsoriepsalm

Ps 16:1-2a, 5, 7-8, 11 (R. 2b)

R. För mig finns inget gott utom dig.

Bevara mig, Gud,

ty jag tar min tillflykt till dig.

Jag säger till Herren: Du är ju Herren.

Herren är min andel, min bägare,
du håller mitt öde i dina händer. R.

Jag vill lova Herren, han ger mig råd,

ännu om natten manar mig mitt innersta.

Jag har alltid haft Herren för mina ögon,

han är på min högra sida, jag skall inte vackla. R.

Du visar mig livets väg,

inför ditt ansikte finns glädjens fullhet,
ljuvlighet i din högra hand för evigt. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Matt 19:13-15

Vid den tiden kom folket till Jesus med barn, för att han skulle lägga händerna på dem och be. Lärjungarna visade bort dem, men Jesus sade: »Låt barnen vara, och hindra dem inte från att komma hit till mig! Himmelriket tillhör sådana som de.« Och han lade händerna på dem och gick sedan därifrån.

TJUGONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 20 AUGUSTI

Första läsningen

Jes 56:1, 6-7

Så säger Herren:
Håll er till det som är rätt
och handla rättfärdigt,
ty min hjälp kommer snart,
min rättfärdighet skall segra.
Främlingar som sluter sig till Herren
och vill göra tjänst hos honom,
älska Herrens namn och vara hans tjänare,
ja, alla som iakttar sabbaten och inte vanhelgar den
och håller fast vid mitt förbund
får komma till mitt heliga berg
och glädjas i mitt bönehus,
och deras brännoffer och slaktoffer
skall jag ta emot på mitt altare.
Mitt hus skall kallas
ett bönens hus för alla folk.

Responsoriepsalm

Ps 67:2-3, 5-6, 8 (R. 4)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 646. När den läses används följande text:

R. Folken skall tacka dig, o Gud, ja, alla folk skall tacka dig.

Gud, visa oss nåd och välsigna oss,
låt ditt ansikte lysa mot oss,
så att hela jorden lär känna vad du gör
och alla folk får veta att du hjälper. R.

Alla länder skall jubla av glädje,
ty du råder rättvist över folken
och leder länderna på jorden.

[Folken skall tacka dig, o Gud,
ja, alla folk skall tacka dig.]

Gud välsignar oss,
och hela jorden skall frukta honom. R.

Andra läsningen

Rom 11:13-15, 29-32

Till er hedningar vill jag säga: just som apostel för hedningarna prisar jag min tjänst. Kanske kan jag väcka mina stamfränders avund och rädda några av dem. Ty om detta att de försköts gav världen försoning, vad skall då deras upptagande ge, om inte liv för de döda?

Gud tar inte tillbaka sina gåvor och sin kallelse. Ni var tidigare olydiga mot Gud men har nu fått förbarmade genom deras olydnad. Nu har de varit

olydiga medan ni har fått förbarmade för att även de skall få förbarmade. Gud har gjort alla till olydnadens fångar för att kunna förbarma sig över alla.

Halleluja

Jfr Matt 4:23

V. Jesus förkunnade budskapet om riket och botade alla slags sjukdomar bland folket.

Evangelium

Matt 15:21–28

Vid den tiden drog sig Jesus undan till området kring Tyros och Sidon. En kanaaneisk kvinna från dessa trakter mötte honom och ropade: »Herre, Davids son, förbarma dig över mig! Min dotter plågas svårt av en demon.« Han gav henne inget svar. Då gick hans lärjungar fram och bad honom: »Säg åt henne att ge sig i väg, hon går ju bakom oss och ropar.« Han svarade: »Jag har inte blivit sänd till andra än de förlorade fåren av Israels folk.« Men hon kom och föll ner för honom och sade: »Herre, hjälp mig.« Han svarade: »Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna.« – »Nej, herre«, sade hon, »men hundarna äter ju smulorna som faller från deras herrars bord.« Då sade Jesus till henne: »Kvinna, din tro är stark, det skall bli som du vill.« Och från den stunden var hennes dotter frisk.